

Jacek Rydlewski, Paweł Valde-Nowak, Janusz K. Kozłowski

Lipnica Wielka, gm. Jabłonka, woj.
nowosądeckie. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 12, 14

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach
dozwolonego użytku.

dużą koncentrację. W jej obrębie dwie jamy iluwium odznaczały się większym zagęszczeniem wyrobów. Wśród nich szczególnie interesujące są dwa mikrolityczne liściaki ahrensburckie oraz tylczak o prostym tylcu. Obecność tych form jest kolejnym dowodem złożoności kulturowego charakteru zespołu, polegającej na współwystępowaniu elementów typologicznych świderskich i ahrensburckich.

Badania będą kontynuowane.

LIPNICA WIELKA, gm. Jabłonka
woj. nowosądeckie
Stanowisko 2

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadzili Jacek Rydlewski i Paweł Valde-Nowak pod opieką naukową prof. dr. hab. Janusza K. Kozłowskiego. Finansowała Komisja Archeologiczna Oddziału PAN w Krakowie. Pierwszy sezon badań. Obozowisko z paleolitu schyłkowego.

Stanowisko zajmuje kulminację cyfłowato rozczłonkowanej wypukłej formy terenowej wyniesionej ponad podmokłe dno doliny Czarnej Orawy 625 m npm, poniżej ujścia potoku Lipnica.

Wytyczono dwa wykopy sondażowe, o ogólnej powierzchni 20 m². Wykop I/78, o powierzchni 16 m², dostarczył 39 wyrobów kamiennych. Wykop II/78, oddalony od wykopu I/78 o 12 m na wschód, dostarczył 6 wyrobów. Łącznie z zabytkami zebranymi z powierzchni stanowiska liczba wyrobów osiąga 80. W skład inwentarza wchodzi: 2 rdzenie, 17 wiórów, 23 odłupki, 24 fragmenty wiórów lub odłupków oraz 14 narzędzi. Wśród narzędzi wystąpił: 1 tylczak, 1 fragment tylczaka /okazy łukowe/, 3 półtylczaki, 4 krótkie drapacze, 4 ryłce oraz atypowe narzędzie ze złuszczo-nym wierzchołkiem, nawiązujące do noża typu Kostienki. Surowcem do produkcji wymienionych zabytków był krzemień jurajski podkrakowski /74%/, czekoladowy /8%/, narzutowy /3%/, radiolaryt /10%/, inne skały /5%/>.

Stratygrafia wykopów: ok. 20 cm gleby współczesnej, ok. 30 cm żółto-brunatnej gliny piaszczystej. Warstwy te nakrywają poziomo skośnie warstwowanych siwych ilów i piasków z wytrąceniami tlenków żelaza. Profile z pobliskich piaszowni wskazują, że skośnie warstwowane serie ilów i piasków osiągają miąższość przekraczającą 4 m. Mają one genezę prawdopodobnie przedczwartorzędową i mogą być związane z procesami akumulacji wodnej.

Trudno obecnie o określenie przynależności kulturowej zespołu. Cechy wyrobów zdradzają jednak wyraźnie związki z zabytkami znanymi ze stanowiska w Sromowcach Niżnych, woj. nowosądeckie. Najbliższą terytorialnie analogię tworzą stanowiska tzw. grupy Ostromer z terenu Czech, Moraw i Słowacji.

Badania będą kontynuowane.